

ΑΠΑΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΑΙΔΙΟΜΕΝΗ

ΕΤΟΣ ΚΓ'. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΜΑΡΤΙΟΣ, 1890. ΑΡΙΘ. 267-

Συνδρ. έτης. έν Ελλάδι Δρ. 1.
 " " " Έξωτερικῆ φρ. 2.

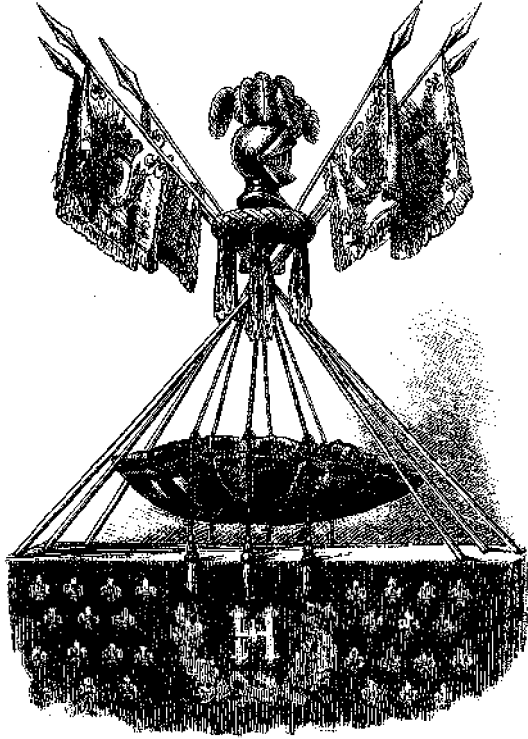
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
 Έν ὁδῷ Σταδίου ἀριθ. 39.

Εἰς οὐδένας κλην τῶν τακτικῶν
 ἀναποκριτῶν, στέλλεται ἡ «Ἐφημερίς
 τῶν Παιδῶν» ἄνευ προκληρωμῆς.

ΠΕΡΙΕΡΓΟΝ ΔΙΚΝΟΝ.

Εἰς τὴν προκειμένην εἰκόνα παρίσταται τὸ δίκνον (ἢ κοῦνια) τοῦ διασημοῦ βασι-
 λέως τῆς Γαλλίας Ἑρρίκου τοῦ Δ', τοῦ ἐπονομασθέντος «ὁ πατὴρ τοῦ λαοῦ του.» Καθὼς βλέπετε, τὸ κυρίως δίκνον εἶναι κρεμασμένον ἐντὸς πυραμίδος ἀπὸ ἐξλογ-
 χῶν ἢ σημαίων. Αἱ λόγχοι αὗται εἶναι συνδεδεμέναι εἰς τὸ μέσον καὶ ἄνωθεν τοῦ συνδέσμου εἶναι τοποθετημένη περι-
 κεφαλαία ἵπποτικὴ μὲ λοφέιον. Αἱ σημαῖαι φέρουσι τὰ οἰ-
 κόσημα τῶν βασιλι-
 κῶν οἰκῶν Βουρβῶν καὶ Ναβάρρας. Τὸ δὲ ὄλον σύμπλεγμα ἴ-
 σταται ἐπὶ βάθρου σκεπασμένον μὲ βε-
 λουδον, ἐπὶ τοῦ ὀ-
 ποίου εἶναι κεντημέ-
 νοι οἱ χρυσοὶ κρίνοι τοῦ οἴκου τῶν Βουρβόνων, εἰς τὸ μέσον δὲ
 μέγα χρυσοῦν Η, τὸ ἀρχικὸν στοιχεῖον τοῦ
 ὀνόματος τοῦ βασιλέως Ἑρρίκου (Henri).
 Ἑρρίκος ὁ Δ', ἐγεννήθη ἐν Παῦ (Pau)

τῆς μεσημβρινῆς Γαλλίας τὸ 1553. Μετὰ
 πολλῶν ἐτῶν περιπετειᾶς καὶ ἀγῶνας πρὸς
 ἰσχυροτάτους ἐχθροὺς καὶ ἀντιπάλους, ἀ-
 νῆλθε τὸν θρόνον τῆς Γαλλίας περὶ τὸ
 1590. Ἐκυβέρνησε τὴν Γαλλίαν ἐπὶ 20
 ἔτη μετὰ δικαιοσύ-
 νης καὶ νομιμοσύνης,
 ἀνακηρύξας καὶ τὴν
 θρησκευτικὴν ἐλευ-
 θερίαν διὰ τοῦ περι-
 φήμου Ἑδίκτου τῆς
 Νάντης (1598). Ἄλλ',
 ἀκριβῶς τοῦτο ἐπέ-
 συρε κατ' αὐτοῦ τὴν
 ὀργὴν τῶν Καθολι-
 κῶν, καὶ τὸ 1610 φα-
 νατικός τις ἱερομό-
 ναχος ἐδολοφόνησε
 τὸν βασιλέα ἐν τῇ
 ἀμάξῃ του μίαν ἡμέ-
 ραν, καθ' ἣν ἐξῆλθε
 διὰ περιπάτου.

Περίεργον Δίκνον.

σου; Ὀλίγος ὕπνος, ὀλίγος νυσταγμὸς, ὀλίγη συμπλοκὴ τῶν
 χειρῶν εἰς τὸν ὕπνον· ἔπειτα ἡ πτωχεία σου ἔρχεται ὡς τα-
 χυδρομος, καὶ ἡ ἐνδειά σου ὡς ἀνὴρ ἐνοπλος.»
 (Παροιμ. Σολομ. ζ'. 6-11)

* Ὑπαγε πρὸς τὸν μύρμη-
 κα, ὁ δεινρὸς παρατήρησον
 τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ γίνου σο-
 φός. Ὅστις μὴ ἔχω ἀρχοντα,
 ἐπιστάτην ἢ κυβερνήτην, ἐτοι-
 μάσει τὴν τροφὴν αὐτοῦ τὸ θῆ-
 ρος, συνάγει τὰς τροφὰς αὐτοῦ
 ἐν τῇ θερσιμῷ. Ἔως ποτε θέ-
 λεις κοιμᾶσθαι, δεινρὸς; Πο-
 τε θέλεις σηκωθῆ ἐκ τοῦ ὕπνου

ΜΥΡΤΙΣ.

Διήγημα τοῦ πρώτου αἰῶνος μ. Χ.

(Συνέχεια)

Ἴσως λοιπὸν ὁ δέσμιος οὗτος ἦτο Ἰουδαῖος καὶ ὁ Κλεομένης ἀπεφάσισεν, ὅταν ἐπανίδῃ τὴν τυφλὴν κόρην, νὰ τὴν ἐρωτήσῃ περὶ τούτου.

Τὴν ἐπομένῃ λοιπὸν πρωΐαν, μεταβάς εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, πράγματι εἶδε τὴν τυφλὴν πλησιάζουσαν ἀργὰ καὶ προσεκτικῶς, καὶ ἔτρεξε πρὸς αὐτήν. Λαβὼν αὐτήν ἐκ τῆς χειρός, τὴν ἐχαιρέτησε καὶ τῇ εἶπεν ὅτι θέλει καὶ πάλιν νὰ τὴν ὀδηγήσῃ, μήπως καταπατηθῆ βαδίζουσα μόνη εἰς τὰς ὁδοὺς. Καθ' ὁδὸν λοιπὸν μὲ χαμηλὴν φωνὴν τῇ λέγει· « Πηγαίνεις πάλιν νὰ ἐπισκεφθῆς τὸν φυλακισμένον Ἰουδαῖον;

Ἡ κόρη ἠσύχως ἀπήντησε· «Ναί, ἡ κυρία μου τοῦ στέλλει τὸ πρόγυμμα καθ' ἑκάστην.» Ἐπειτα ἐπρόσθεσεν· « Ὑπήγες καὶ σὺ νὰ τὸν ἴδῃς; »

— Ποῖον; τὸν Κύριον ἐκεῖνον, περὶ τοῦ ὁποίου μοῦ ἔκαμες λόγον προχθές; »

— Ὅχι, τὸν Παῦλον, τὸν μέγαν διδάσκαλόν μας. Αὐτὸς δὲν εἶναι ὁ Κύριος — εἶναι ὑπηρετὴς τοῦ Κυρίου, ἀπεκρίθη ἡ κόρη· « πῆγαινε νὰ τὸν ἴδῃς θὰ σὲ δεχθῆ πολὺ καλά, ὅπως δέχεται ὅλους ὅσοι θέλουν νὰ μάθουν τὰς σπουδαίας ἀληθείας τὰς ὁποίας αὐτὸς κηρύττει. »

— Καὶ ποῦ τὰς ἔμαθεν αὐτὸς τὰς ἀληθείας αὐτάς;

— Ὁ παντοδύναμος Θεὸς διὰ τοῦ Υἱοῦ του τὰς ἀπεκάλεσεν εἰς αὐτὸν καὶ εἰς ἄλλους, διὰ νὰ τὰς μάθουν ὄχι μόνον οἱ Ἰουδαῖοι, ἀλλὰ καὶ ὅλος ὁ κόσμος.

— Πολὺ καλά, ἀλλὰ καθὲς ἔθνος ἔχει καὶ τοὺς θεοὺς του, καὶ ἡμεῖς δὲν πιστεύομεν εἰς τὸν θεὸν τῶν Ἰουδαίων· διότι ἔχομεν τοὺς ἰδικούς μας θεοὺς, εἶπεν ὁ Κλεομένης.

— Αὐτοὶ οἱ θεοὶ εἶναι ψευδεῖς, εἶναι ἔργον χειρῶν ἀνθρωπίνων, εἶναι ἀπὸ ξύλον καὶ πέτραν καὶ οὔτε αἰσθάνονται οὔτε δύνανται νὰ βοηθήσουν!

— Πῶς! ὁ θεὸς τῶν Ἑβραίων εἶναι μεγαλειότερος ἀπὸ τὴν Ἀθηνᾶν καὶ τὸν Δία καὶ τὴν Ἥραν καὶ αὐτοὶ εἶναι ἄψυχα πράγματα! Καὶ αὐτὰ κηρύττει ὁ φυλακισμένος αὐτός; Καλὰ τὸν ἔκαμαν λοιπὸν καὶ τὸν ἐφυλάκισαν! Ὅσα κάμη τὸν ἑαυτὸν του σοφώτερον ἀπὸ ὅλους τοὺς σοφοὺς τῆς Ἑλλάδος μας, οἱ ὁποῖοι κατεῖχον ὅλας τὰς γνώσεις τὰς ἀνθρωπίνους καὶ τὰς οὐρανίους;

— Καὶ ὅμως αὐτοὶ ἦσαν εἰς τὸ σκότος, μὴ

ἤξευροντες τί ἐλάτρευον, ἀπεκρίθη ἡ τυφλή, μὲ ἔξαφιν ἴσῃν πρὸς τὴν τοῦ Κλεομένου.

— Εἰς τὸ σκότος! ὁ Πλάτων καὶ ὁ Σωκράτης δὲν ἤξευρον τί ἐλάτρευον! καὶ αὐτὸς ὁ Ἰουδαῖος μὲ τὸν ἀγνωστον θεὸν του, νομίζει ὅτι αὐτὸς ἤξευρει! Μὰ τὸν Δία, ἂν ἦμην ἐγὼ Καῖσαρ, θὰ τὸν ἐρριπτα εἰς τὰ ἄγρια θηρία εἰς τὸ ἀμφιθέατρον!

— Λυπούμαι ὅτι ἐθύμωσες, εἶπεν ἡ τυφλή κόρη, ἀφοῦ ἔμεινε σιωπηλὴ ἐπὶ τινὰς στιγμὰς. « Ἐίχα τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἤρχεσο νὰ ἀκούσης καὶ σὺ τοὺς ωραίους λόγους τοῦ διδασκάλου μας. »

Ὁ Κλεομένης ἀνένυσσε σκυθρωπῶς καὶ χωρὶς νὰ εἰπῆ λέξιν. « Πῶς λέγεται; » ἠρώτησεν ἐπὶ τέλους.

— Παῦλος· ἄλλοτε ὅμως νομίζω ὅτι ἐλέγετο Σαῦλος. »

Ὁ Κλεομένης, ὅταν ἐφθασαν εἰς τὸν πρὸς δν ὄρον, ἀπῆλθε πολὺ σκυθρωπῶς. Ἐλυπεῖτο κατάκαρδα σκεπτόμενος ὅτι ἡ φιλία του μὲ τὴν κόρην εἶχε διακοπῆ· διότι πῶς ἠδύνατο νὰ ἔχῃ φιλίαν μὲ ἄνθρωπον, ὅστις ἐξύβριζε τοιουτοτρόπως τοὺς θεοὺς;

ΚΕΦ. ΣΤ'.

Αἰφνης ἐνῶ ἐβάδιζεν ἐπανῆλθεν εἰς τὸν νοῦν του ἡ ἐνθύμησις τῆς ἀπολεισθείσης ἀδελφῆς του. « Πρέπει νὰ τὴν εὕρω σήμερον χωρὶς ἄλλο, » εἶπε καθ' ἑαυτὸν· « θὰ ἐρευνησῶ βλοκλήρον τὴν πόλιν, ἕως ὅτου εὕρω ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὴν ἠγόρασαν. » Καὶ ἤρχετο νὰ τρέχῃ τὰς ὁδοὺς, χωρὶς νὰ δίδῃ καμμίαν προσοχὴν οὔτε εἰς τὰς λαμπρὰς ἀμάξας καὶ τοὺς πολυπληθεῖς διαβάτας, ὅλους ἐνδεδυμένους ἑορτάσιμα, οὔτε εἰς τὰς εἰδοποιήσεις, αἵτινες εἶχον γραφῆ μεγάλοις γράμμασιν ἐπὶ σανίδων καὶ τοποθετηθῆ εἰς τὰς κεντρικώτερας ὁδοὺς. Ἐὰν εἶδιδε προσοχὴν εἰς ὅλα αὐτὰ θὰ ἐπληροφορεῖτο ὅτι ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐτελεῖτο ἑορτὴ τις μεγάλη τοῦ Βάκχου (Διονύσου), καὶ ὅτι ἡ ὁδὸς τὴν ὑποῖαν ἐβάδιζε θὰ τὸν ἔφερε κατ' εὐθείαν εἰς τὸν τόπον τῆς τελατῆς. Αἰφνης ὅμως ἤκουσε μουσικὴν καὶ κραυγὰς καὶ εὐρέθη ἀπροσδοκῆτως ἀντιμέτωπος πρὸς μίαν συνοδείαν ἀνθρώπων, ἧτις ἐξῆλθεν ἀπὸ ἑνα πλάγιον δρόμον κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν.

Ὁ Κλεομένης ἐστάθη διὰ νὰ ἴδῃ τὴν παρέλασιν. Αἰφνης ὅμως νεαρὰ τις Βακχίς (ἱέρεια τοῦ Βάκχου) ἧτις προπορεύετο τῶν ἄλλων σκιρτῶσα καὶ χορεύουσα, ἐστολισμένη μὲ ἄνθη καὶ κισσὸν καὶ προφανῶς μεθυσμένη μὲ οἶνον, ἤρπασεν αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς καὶ ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον τῆς πηδῶσα καὶ χορεύουσα

μετ' αὐτοῦ, ἐνῶ οἱ ἀκόλουθοι εὐθύμως ἐγέλων ἐπὶ τῇ θεᾷ. Ὁ Κλεομένης προσεπάθησε νὰ ἐκφύγη, ἀλλ' εὐρῶν τοῦτο ἀδύνατον, ἤρχισε καὶ αὐτὸς νὰ ἐπιρρεάζεται ἀπὸ τὸ πνεῦμα ἐκεῖνο τῆς εὐθυμίας καὶ παραφορᾶς, ὅπερ ἐχαρακτήριζε τὰς δημοσίας τελετὰς τοῦ Διουόσου. Ἄλλ' ἀφοῦ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν ἠνάγκασαν νὰ παραμείνῃ εἰς τὴν ἐορτήν, ἡ ψυχὴ του ἤρχισε νὰ ἀηδιαζῆ τὰ ὄργια ταῦτα* διὸ καὶ διαλαθὼν τοὺς ἄλλους, ἀπῆλθε τοῦ μέρους ἐκεῖνου. Ἄλλ' ἦτο ἡδὴ νύξ καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ πανδοχεῖον ὅπου ἦσαν οἱ φίλοι του οἱ μονομάχοι. Διὰ τοῦτο εἰσελθὼν εἰς τινα ἐρημον οἰκίσκον ἐκεῖ πλησίον καὶ κατεκλίθη διὰ νὰ κοιμηθῆ.

Τὴν ἐπομένην πρωΐαν ἐξυπνήσας, ἐξεκίνησε νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς πόλεως ὅπου ἦσαν οἱ φίλοι του. Καθ' ὁδὸν ὅμως πάλιν εὐρέθη ἔμπροσθεν ἐκείνης τῆς μυστηριώδους οἰκίας τοῦ δεσμίου Ἰουδαίου* καὶ ἀκριβῶς καθ' ἐκείνην τὴν στιγμήν ἐσταμάτησε φορεῖον τι ἐκεῖ καὶ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ εὐγενῆς τι Ῥωμαῖα κυρία. Αὕτη ἐστράφη διὰ νὰ εἰσελθῇ εἰς τὴν οἰκίαν, ὅτε παρετήρησε τὸν Κλεομένην καὶ τῷ ἔνευσε νὰ πλησιάσῃ.

— Εἶσαι ἀξιόπιστος; τῷ λέγει, μὲ βλέμμα ἐταστικόν.

Ὁ Κλεομένης παραξενευθεὶς διὰ τὴν παράδοξον ταύτην ἐρώτησιν ἀπεκρίθη* «Ἡ μόνη ἀπόδειξις, τὴν ὁποῖαν ἐμπορῶ νὰ σοὶ δώσω, εἶναι ἡ ἐκτέλεσις οἰασδῆποτε παραγγελίας, διότι εἶμαι ξένος ἐδῶ.»

— Τότε φοβοῦμαι ὅτι δὲν μοῦ κάμνεις, εἶπεν ἡ κυρία, κρατοῦσα ἀνά χειρας δύο κηρίους πίνακας(*), εἵπειτα κυττάξασα τοὺς δύο δούλους τῆς, «ὄχι,» ἐξηκολούθησε καθ' ἑαυτήν, «αὐτούς δὲν ἐμπορῶ νὰ τοὺς στείλω. Πρέπει νὰ στείλω λόγον εἰς τὴν Κορνηλίαν μου πρὶν ἀναχωρήσῃ ἐκ Ῥώμης.»

Ὁ Κλεομένης ἴστατο κυττάζων τὴν εὐγενῆ κυρίαν καὶ ἀπορῶν διατὶ ἐπήγαινε νὰ ἴσῃ τὸν Ἰουδαῖον φυλακισμένον.

Ἐπὶ τέλους ἡ κυρία εἶπε: «Νομίζω, παιδί μου, ὅτι δὲν θὰ δυσκολευθῆς νὰ εὔρης τὴν οἰκίαν τοῦ Βιργινίου Ῥούφου. Εἶναι ἀκριβῶς ἔξωθι τῆς

Καπυνηῆς Πύλης. Ζήτησον τὴν εὐγενῆ δέσποιναν Κορνηλίαν καὶ παράδος αὐτὴν τὴν ἐπιστολήν εἰς τὰς ἰδίας τῆς χεῖρας. Μὴ ἀφήσῃς κανένα ἄλλον νὰ σοὺ τὴν πάρῃ.»

Ταῦτα εἰπούσα, τῷ ἔδωκε τοὺς πίνακας, οἵτινες ἦσαν δεδεμένοι μὲ ἐρυθρὰν μεταξίνην κλωστήν, καὶ στραφεῖσα εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ φυλακισμένου Ἰουδαίου.

Ὁ Κλεομένης ἀκούσας τὸ ὄνομα τοῦ Βιργινίου Ῥούφου, εἶχε μείνῃ ἐμβρόντητος ὑπὸ χαρᾶς καὶ συγκινήσεως* διότι ἴσα ἴσα αὐτὸν τὸν ἀνθρωπον ἐζήτηει, ἐπειδὴ ἐγνώριζεν ὅτι αὐτὸς εἶχεν ἀγοράσει τὴν ἀδελφὴν του Μύρτιν. Μόλις λοιπὸν συγκρατούμενος ἐνώπιον τῆς κυρίας, ἀμα αὕτη εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, αὐτὸς ἤρχισε νὰ τρέχῃ δραμαίως, ἐρωτῶν ἀνυπομόνως πάντα διαβάτην πρὸς ποῖαν διεύθυνσιν ἔκειτο ἡ Καπυνηὴ Πύλη.

Καθὼς εἶπε καὶ ἡ κυρία, δὲν ἐδυσκολεύθη νὰ εὔρῃ οὔτε τὴν Καπυνηὴν Πύλην, οὔτε τὴν ἔπαυλιν τοῦ Ῥούφου. Ἄλλ' ὅταν ἔφθασεν ἐκεῖ, μὲ μεγάλην του λύπην ἤκουσεν ὅτι ἡ οἰκογένεια εἶχεν ἤδη ἀναχωρήσει.

— Ὑπῆγαν [εἰς τὰς] Ἀθήνας καὶ θὰ κάμουν ἐκεῖ δύο ἢ τρία ἔτη, τῷ εἶπε γέρων τις δοῦλος ὅστις ἕμμενος ἔμενε πλησίον τῆς οἰκίας. «Ἄλλὰ φαίνεσαι λυπημένος, παιδί μου* μήπως ἤθελες τίποτε ἰδιαιτέρον νὰ τοὺς ζητήσῃς;»

— Ναι, εἶπεν ὁ Κλεομένης, ἡ ἀδελφὴ μου ἦτομαζὺ τους.» Δὲν ἠδύνατο ἀκῆμῃ νὰ συνεχίσῃ αὐτὴν τὴν λέξιν δοῦλος!

— Ἄ μήπως ἦτο μία ξανθὴ δούλη, τὴν ὁποῖαν ἠγόρασεν τὴν ἡμέραν πρὶν φυγοῦν;

— Ναι, πιστεύω, καὶ θέλω ἐξάπαντος νὰ τὴν εὔρω.

— Ὅταν τὴν εὔρης, νὰ τῆς εἰπῆς νὰ μὴ δυσηρεστήσῃ τὴν κυρίαν τῆς, εἰδὲξ μὴ . . . » καὶ ὁ γέρων ἔνευσε! σιωπηλῶς πρὸς σημεῖόν τι εἰς τινα ἀπόστασιν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ.

— Τί ἐννοεῖς; ἠρώτησεν ὁ Κλεομένης μὲ ἀνησυχίαν. (Ἀκολουθεῖ)

Ο ΚΑΑΒΑΣ ΤΗΣ ΜΕΚΚΑΣ.

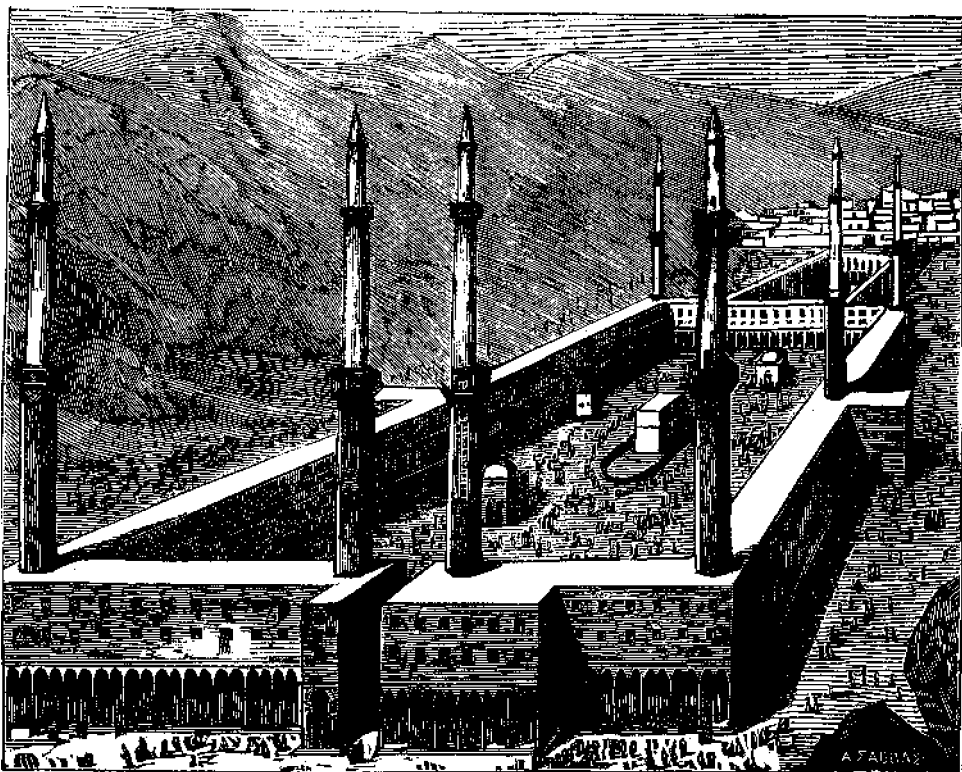
Τὸ κτίριον τοῦτο, τοῦ ὁποῖου τὴν εἰκόνα εἰς τὴν ἐπομένην σελίδα, εἶναι τὸ διασημώτατον τζαμί τῶν Μωαμεθανῶν. «Κααβά» σημαίνει «εἰς τὴν ὄψιν» καὶ ἡ παράδοσις λέγει ὅτι ὅταν ὁ Ἄδὰμ καὶ ἡ Εῦα ἐξεδιώχθησαν τοῦ παραδείσου ἦλθον εἰς τὴν Μέκκαν, καὶ ἐκεῖ κατέβη σκηνὴ ἀπὸ τὸν οὐρανόν, ἐντὸς τῆς ὁποίας προσεκύον τον Θεόν. Μετὰ τὸν Κατακλυσμὸν ὁ Ἄβραὰμ καὶ ὁ Ἰσμαὴλ ἔκτισαν τὸν Κααβάν, ἔκτοτε δὲ ἐμεινεν ὡς οἶκος λατρείας. Ὅταν ὁ Μωάμεθ ἦτο παιδίον

(*) Οἱ ἀρχαῖοι, μὴ ἔχοντες τὸν χάρτην, μετεχειρίζοντο λεπτοὺς πίνακας ξυλίνους, ἐφ' ὧν ἔγραφον ἐπιστολάς, ἔκαμνον σημειώσεις κτλ. Καὶ οἱ μὲν Ἕλληνες εἶχον πίνακας ξεστούς, καὶ ὅταν ἤθελον νὰ ἀπαλείψουν τὸ γράψιμον ἀπέβον τὸν πίνακα. Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἔβαπτον τοὺς πίνακας τῶν εἰς ἀναλελυμένον κηρῶν, καὶ οὕτω ἐσηματίεζον ἐπ' αὐτῶν λεπτὸν ἐπικάλυμμα κηροῦ ἐπὶ τοῦ κηροῦ λοιπὸν τούτου ἐγράφον τὰ γράμματα, ὅταν δὲ ἤθελον νὰ τὰ ἀπαλείψουν, ἐθέρμαινον τὸν πίνακα ἔμπροσθεν τῆς πυρᾶς καὶ ὁ κηρὸς ἀναλύομενος, ἐσηματίεζε νέαν πάλιν καὶ ἄγραφον ἐπιφάνειαν.

ἔτι, πολλάκις ἐπισκεπτόμενος τὸν Κααβάν, ἐβλεπεν ἐκεῖ τὰ εἰδωλα καὶ τοὺς ἀνθρώπους προσκυνούοντας αὐτά. Ἄφου ἐμεγάλωσε καὶ ἔμαθεν ἀπὸ τοὺς Ἑβραίους ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι Πνεῦμα καὶ ἀποστρέφεται τὴν εἰδωλολατρίαν, μετέβη ἡμέραν τινα εἰς τὸν Κααβάν καὶ ἐκήρυξεν εἰς τοὺς παρευρεθέντας ἐκεῖ ὅτι εἶναι προφήτης, ἀπεσταλμένος παρὰ τοῦ Θεοῦ, ὅπως καταστρέψῃ τὴν εἰδωλολατρίαν. Οἱ κάτοικοι τῆς Μέκκας τόσον ὀργισθῆσαν ἐναντίον τοῦ Μωάμεθ διὰ τοῦτο, ὥστε ἀπεφασίσαν νὰ τὸν θανατώσουν, ἀλλ' ἐκεῖνος ἐσώθη φυγὼν εἰς τὴν πόλιν Μεδίναν. Ἡ φυγὴ αὐτῆ τοῦ Μωάμεθ λέγεται ἐν τῇ ἱστορίᾳ «Ἐγείρα» ἔλαβε δὲ χώραν τὸ ἔτος 622 μ. Χ. καὶ ἀπὸ τότε ἀρχίζει ἡ χρονολογία τῶν Μωαμεθανῶν.

ταὶ πορεύονται ἀμέσως εἰς τὸν Κααβάν διὰ νὰ προσκυνήσουν. Καὶ πρῶτον ἀσπάζονται τὸν Μαῦρον Λίθον, τὸν ὁποῖον λέγεται ὅτι ὁ ἀρχάγγελος Γαβριὴλ ἔφερεν ἐκεῖ ἀπὸ τὸν Παράδεισον. Ὁ λίθος αὐτὸς ἔχει ὕψος περίπου 17 ἑκατοστομέτρων καὶ μῆκος περίπου 22, καὶ εἶναι τοποθετημένος εἰς μίαν γωνίαν τοῦ τζαμιῦ.

Ἐπειτα ἀρχίζοντες ἀπὸ τὸν Μαῦρον Λίθον κάμνουν τὸν γύρον τοῦ Κααβὰ ἐπτάκις, κατ' ἀρχὰς με ταχύ βῆμα, ἔπειτα βραδέως. Ἐπειτα τρέχουν ἐπτάκις τὸ διάστημα μεταξύ δύο ἱερῶν λόφων, Σαῦά καὶ Μέρβα. Κατὰ τὸ ἐπιλοιπὸν τῆς διαμονῆς τῶν ἐν Μέκκᾳ, ἐκτελοῦν διαφόρους ἀλλας τελετάς. Μίαν ἡμέραν ἴστανται προσευχόμενοι ἐπὶ τοῦ ὄρους Ἀραράτ μέχρι τῆς δύσεως τοῦ

Ὁ Κααβὰς τῆς Μέκκας.

Ἐν Μεδίνῃ ὁ Μωάμεθ ὀλίγον κατ' ὀλίγον συνέλεξεν ἱκανὸν στράτευμα καὶ τὸ ἔτος 630 ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Μέκκαν, ἐκυρίευσε τὴν πόλιν καὶ κατέστρεψεν ὅλα τὰ εἰδωλα εἰς τὸν Κααβάν.

Κατ' ἔτος τὴν σήμερον, κατὰ τὸν τελευταῖον μῆνα τοῦ Ὀθωμανικοῦ ἔτους, συρρέουν εἰς τὴν Μέκκαν χιλιάδες προσκυνητῶν. Ἐρχονται εἰς μεγάλα κ a p a b a ν i a ἀπὸ τὴν Τουρκίαν καὶ Περσίαν, τὴν Αἴγυπτον, Ζανζιβάρην, Τύνιδα, Ἀλγερίαν, Μαρρόκκον, καὶ Ἰνδοστανῶν. Ὅταν ἔλθωσιν εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ τὴν Μέκκαν, ὅλοι οἱ ἄνδρες ἐνδύονται τὴν i e p a ν ἐνδυμασίαν, ἥτις συνίσταται ἀπὸ δύο μᾶλλινα πανία, ἐξ ὧν τὸ ἐν τυλιθῶσιν περὶ τὴν σφῆν, μὲ τὸ ἄλλο δὲ σκεπάζουν τοὺς ὤμους τῶν. Ὁ προσκυνητὴς φέρει πέδιλα τὰ ὁποῖα πρέπει ἐπάνωθεν νὰ σκεπάζουν τὰ δάκτυλα μόνον· καὶ ἡ κεφαλὴ του μένει ὡσαύτως ἀσκεπῆς.

Ὅταν φθάσουν εἰς τὴν Μέκκαν οἱ προσκυνη-

ἥλιου. Ἄλλην ἡμέραν πρέπει νὰ ἐπισκεφθοῦν τὸ μνημεῖον, ὅπου λέγεται ὅτι ὁ Μωάμεθ ἔμεινε τόσον ὥραν προσευχόμενος, ὥστε τὸ πρόσωπόν του ἤρχισε νὰ λάμπῃ ὡς ἥλιος. Ἐπειτα πηγαίνουν εἰς τὴν κοιλάδα τῆς Μέρρας, ὅπου ῥίπτουν ἑκαστός 70 λίθους ἐναντίον τριῶν στυλῶν λιθίνων, ἵνα ἀποδιώξουν τὸν Σατανάν.

Μετὰ ταῦτα ξυρρίζουν τὴν κεφαλὴν, καὶ κόπτουν τοὺς ὄνυχας τῶν, τὰ δὲ ψαλιδίσματα ταῦτα τῶν ὀνύχων τὰ θάπτουν. Τέλος, ὅταν ἀναχωρήσουν, λαμβάνουν μαζὺ τῶν κάποιον ἐνθύμημα, ὡς λ.χ. ὀλίγον κονιορτὸν ἀπὸ τὸν τάφον τοῦ Μωάμεθ ἢ ὕδωρ ἀπὸ τὴν ἱερὰν πηγὴν. Ὅταν δὲ ἐπιστρέψουν εἰς τὴν πατρίδα του, λέγονται πλεόν Χατζῆδες, τοῦθ' ὅπερ εἶναι μεγίστη τιμὴ μεταξὺ τῶν Μωαμεθανῶν.

ΩΡΑΙΟΝ ΖΗΤΗΣΗ.

— Τί δῶρον νὰ κάμωμε τῆς μαμᾶς, ποῦ ἔχει αὔριον τὰ γενέθλιά της; εἶπεν ἡ μικρὴ Φανῆ εἰς τὴν Ἐλενίτσα καὶ τὴν Μαργαρίτα.

— Ξέρω καὶ ἐγὼ! Πάμε νὰ ῥωτήσωμε τὴν θεία τὴν Εἰρήνη. Ἐκείνη θὰ μᾶς πῆ καὶ κάτι καλό!

— Πάμε, ἀλλὰ νὰ μὴν τὸ ξέρη ἡ μαμᾶ!

Καὶ τὰ τρία ἀδελφάκια ἐπῆγαν ἀμέσως εἰς τῆς θείας Εἰρήνης τὸ δωμάτιον, καὶ τῆς εἶπαν τί ἦθελαν.

— Ξέρετε τί νὰ τῆς δώσετε, ματάκια μου; εἶπεν ἡ καλὴ θείτσα: νὰ σᾶς πάρω νὰ φωτογραφηθῆτε μετὰ τὸ ἀδελφούλη σας τὸν Ἀλέκο, καὶ νὰ τῆς χαρίσετε τὴν φωτογραφίαν σας!

— ὦ! τί ὠραῖα, τί ὠραῖα! ἐφώναξαν καὶ τὰ τρία κοριτσάκια. « Ἀλλὰ σοῦς! νὰ μὴ τὸ καταλάβῃ ἡ μαμᾶ!

Ἐκείνην τὴν ἡμέρα ἡ μαμᾶ ἐβγήκε νὰ κάμῃ μίαν ἐπίσκεψιν, καὶ ἡ θεία ἀμέσως στέλλει τὸν ὑπηρέτη, καὶ φωνάζει τὸν φωτογράφον, νὰ ἔλθῃ νὰ φωτογραφῆσῃ τὰ παιδάκια μέσα εἰς τὴν

τραπεζαρία! Σὲ μισὴ ὥρα ἐφθασεν ὁ φωτογράφος. Ἡ καλὴ θεία τὰ εἶχε ἐνδύσει καὶ τὰ τέσσαρα μικρὰ μετὰ τὰ καλά των ρούχα καὶ τὰ εἶχε κτενίσει καὶ συγυρίσει, καθὼς πρέπει. Ἀνεβάζει τότε μίαν μεγάλην κόφην, τὴν γεμίζει ροκάδιον καθαρόν, καὶ ἐπειτα καθίζει τὰ τέσσαρα

Ἐπιπέδον δῶρον.

ἀδελφάκια μέσα! Ἐπειτα στήνει ὁ φωτογράφος τὴν μηχανήν του καὶ τοὺς λέγει νὰ μὴ κουνηθοῦν διόλου. Καὶ τὰ καύμενα ἐκάθισαν τόσον ὠραῖα καὶ ἡσυχά, ποῦ ἐβγήκε λαμπρὰ ἡ φωτογραφία.

Καὶ ὅταν ἦλθαν τὰ γενέθλια τῆς μαμᾶς τόσον ἐχάρηκε μετὰ τὴν φωτογραφίαν αὐτήν, ὥστε ἐφίλησε ὅλα τὰ μικρὰ τῆς καὶ εἶπεν ὅτι νὰ τῆς ἔδιναν ὅλα τὰ διαιμάντια τοῦ κόσμου, δὲν ἐμποροῦσαν νὰ τὴν εὐχαρισήσουν τόσον πολὺ. Καὶ ἐπειδὴ

ἤμαστε καὶ μετὰ ἐκεῖ, μᾶς ἔδωκαν καὶ μᾶς μίαν ἀπὸ αὐτὰς τὰς φωτογραφίας, καὶ ἐμετὰ τὴν χαρίζομεν εἰς τοὺς μικροὺς μᾶς συνδρομητὰς!

— Ὁ ἀριθμὸς ἐννέα. Ὁ ἀριθμὸς ἐννέα θὰ κατέχῃ ἀγαλλίαν θεοῖν εἰς ὅλα τὰ ἔγγραφα, δὲν ἔγενον καὶ θὰ γίνων ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἀρχαίου ἔτους μέχρι τοῦ 2000 ἔτους.

ΤΑ ΚΛΑΠΕΝΤΑ ΣΚΟΡΡΔΑ

(μυθός Κινεζικός)

Κινέζος τις κηπουρός εφύτευσε μέρος τοῦ κήπου του με σκόρρδα, ἀφοῦ δὲ ὠρίμασαν καὶ ἐξηράνθησαν, τὰ ἔδωκεν εἰς πλεξίδας καὶ τὰ ἐκρέμασεν ὑποκάτω μιᾶς σκιάδος διὰ νὰ τὰ μεταφέρῃ εἰς τὴν ἀγορὰν Ἄλλὰ δυστυχῶς πρὶν πράξῃ τοῦτο μίαν νύκτα κλέπτης ἀνελθὼν τὰ ἀφῆρασεν.

Ὁ κηπουρός ἀνεφέρθη εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ἣ δὲ ἀστυνομία τὸν ἐστειλεν εἰς τὸν Εἰρηνοδικὴν διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὴν ὑπόθεσιν.

Ὁ Εἰρηνοδικὴς ἐξεφώνησε κατὰ τὴν τάξιν τὸ ὄνομα τοῦ κηπουροῦ, ἀφοῦ δὲ παρουσιάσθη τὸν ἠρώτησε, διατί δὲν συνελάμβανε τὸν κλέπτην; «Διότι δὲν ἦμουν ἐκεῖ, ὅταν ἦλθεν,» ἀπεκρίθη ὁ κηπουρός.

« Διατί δὲν ἔφερες κανένα μάρτυρα νὰ μαρτυρήσῃ ὅτι τὸν εἶδε; »

« Διότι κανεὶς, κύριε Εἰρηνοδικὴ, δὲν ἔτυχε νὰ τὸν ἴδῃ. »

« Διατί τοῦλάχιστον δὲν ἔφερες κανὲν πρᾶγμα ὡς πειστήριον, διὰ τοῦ ὁποίου ἠδύνατο νὰ ἐπιχρυσωθῇ ὁ κλέπτης καὶ νὰ ἀνακαλυφθῇ; »

« Διότι δὲν εὐρέθη τίποτε ἄλλο ἐκεῖ, εἰμὴ εἰς πέλεκυς, ὁ ὁποῖος ἦτο ἐκεῖ καὶ πρὶν κλαποῦν τὰ σκόρρδα. »

« Πολὺ καλὰ, ἀφοῦ ὁ πέλεκυς ἦτο τὸ μόνον πρᾶγμα εἰς τὸ μέρος ὅπου ἦσαν καὶ ἐκλάπησαν τὰ σκόρρδα, ἄς φερθῇ ὁ πέλεκυς καὶ ἄς τεθῇ εἰς τὸ σκαμνὶ τοῦ κατηγορουμένου, ἐλθὲ δὲ καὶ σὺ αὐριον καὶ τότε θὰ ἐξακολουθήσωμεν καὶ τελειώσωμεν τὴν δίκην. »

Ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ Εἰρηνοδικοῦ ἐφάνη τόσον παράδοξος, ὥστε ἐδημοσιεύθη δι' ὄλων τῶν ἐφημερίδων τῆς πόλεως καὶ τοῦτο συνέτεινε νὰ πληρωθῇ ἡ αἰθουσα τοῦ ἀκροατηρίου με ἀκροατάς.

Ἡ ὥρα τῆς δίκης ἦλθεν, ὁ εἰρηνοδικὴς ἐκάθησεν εἰς τὴν ἔδραν του, ὁ δὲ κηπουρός με τὸν πέλεκυν ἐφέρθησεν ἐνώπιόν του.

« Αὐτὸς εἶναι ὁ πέλεκυς, ὅστις ἦτο ἐκεῖ, ὅταν ἐκλάπησαν τὰ σκόρρδα; » ἠρώτησεν ὁ Εἰρηνοδικὴς.

« Μάλιστα, κύριε Εἰρηνοδικα. »

« Λοιπόν; κλητῆρ, βάλε τον εἰς τὸ σκαμνίον τοῦ κατηγορουμένου. »

Τοῦτου γενομένου, ὁ εἰρηνοδικὴς ἤρχισεν νὰ ἐρωτᾷ τὸν πέλεκυν τί εἶδε, καὶ ποῖος ἦτο ὁ κλέφτης τὰ σκόρρδα. Ἐπειδὴ δὲ δὲν ἀπεκρίνετο, τὸν κατεδίκασεν νὰ δεχθῇ 50 ραβδισμοὺς ἐπὶ τῆς

ράχμας αὐτοῦ καὶ δίαταξε τοὺς κλητῆρας νὰ ἐκτελέσωσιν τὴν ἀπόφασιν ἀμείωως. Μόλις ὁμοῦ οἱ κλητῆρες ἤρχισαν νὰ ραβδίζουσι τὸν πέλεκυν, ὄλον τὸ ἀκροατήριον ἐξεραγῆ εἰς γέλωτας; ὁ Εἰρηνοδικὴς παρετήρησεν ὅτι ὁ γέλωας δὲν ἐπετρέπετο, ἀλλ' ἐκείνοι ἐξηκολούθησαν νὰ γελοῦσι βλέποντες τοὺς κλητῆρας νὰ ραβδίζουσι τὸν πέλεκυν.

Ὁ Εἰρηνοδικὴς δίαταξε τότε νὰ κλεισθῶν αἱ θύραι, καὶ κατεδίκασεν ἕκαστον ἀκροατὴν εἰς πρόστιμον μιᾶς πλεξίδος σκόρρδων, τοῖς ἀνήγγειλε δὲ ὅτι ὅσοι δὲν ἤθελον πληρῶσαι τὸ πρόστιμον τοῦτο θὰ ὠδηγοῦντο εἰς τὴν φυλακὴν.

Οἱ ἀκροαταὶ ἐζήτησαν τότε τὴν ἄδειαν νὰ ὑπάγουν ἀπὸ τὴν πόλιν διὰ νὰ ἀγοράσῃ ἕκαστος τὸ ἐπιβληθὲν πρόστιμον.

Ἡ ἄδεια ἐδόθη καὶ μετὰ τινὰς ὥρας ἡ αἰθουσα τοῦ Εἰρηνοδικείου ἐπληρώθη με μεγάλον σφῶν σκόρρδων. Ὁ Εἰρηνοδικὴς προσεκάλεσε τότε τὸν κηπουρὸν νὰ διαλέξῃ τὰς πλεξίδας, αἱ ὁποῖαι τοῦ ἐκλάπησαν. Τοῦτου γενομένου, ἐζητήθη τὸ μέρος ὁποῦν ἠγοράσθησαν αὐταί, καὶ ἀμείωως προσεκλήθη ὁ πωλῆσας αὐτάς. Οὗτος ἐλθὼν ἐμαρτύρησεν ὅτι τὰς ἠγόρασεν ἀπὸ ἑνα ἀνθρώπου, ὅστις ἐπῶλε λαχανικὰ καὶ ἄλλα εἰς τὰς ὁδοὺς. Ὁ ἀνθρώπος οὗτος προσεκλήθη ἀμείωως καὶ μετὰ πολλὰς ἐρωτήσεις ἀνεκαλύφθη ὅτι αὐτὸς ἦτο ὁ κλέφτης τὰ σκόρρδα ἀπὸ τὸν κηπουρὸν!

Τοῦτου γενομένου, ὁ Εἰρηνοδικὴς κατεδίκασεν τὸν κλέπτην εἰς ποινὴν 20 ραβδισμῶν καὶ εἰς τὰ ἔξοδα τῆς δίκης, εἰς δὲ τὸν κηπουρὸν ἔδωκε πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν κλαπέντων σκόρρδων τοῦ ὅλας τὰς πλεξίδας, αἱ ὁποῖαι ἠγοράσθησαν ὑπὸ τῶν ἀκροατῶν, καὶ οὕτως ἐτελείωσε ἡ ἀστυα αὕτη δίκη, ἀποδείξασα πῶς ἐπιτήδειός τις δικαστῆς δύναται ν' ἀνακαλύψῃ τὴν ἀλήθειαν καὶ ὅταν ἀκόμη δὲν ὑπάρχῃ τὸ εἰλαχιστον ἔχνος πειστηρίου.

Τὸ ἐξῆς ἄρθρον ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν Ἰταλικὴν ἐφημερίδα Σέκολο Υαίων, ἣ ἐξῆς ἐκδίδεται εἰς τὸ Μιλάνον.

Ἡ ἐφημερίς αὕτη ἀν καὶ διάκειται ἐχθρικῶς πρὸς πάντα τὰ θρησκευτά, ἐπειδὴ ὁμοῦ θανατοῖ ὑπὲρ τῶν ἐργατικῶν καὶ πτωχῶν τάξεων τοῦ λαοῦ καὶ ὑπὲρ τῶν ἐλευθέρων ἰδεῶν, ἔχει μεγάλην κύκλοφορίαν.

Ἴδου μετάφρασις τοῦ ἐν λόγῳ ἄρθρου:

« Υἱάρεθι βιβλίον, τὸ ὁποῖον περιέχει τὴν ποίησιν καὶ τὴν τέχνην τῆς ἀνθρωπότητος. Τὸ βιβλίον τοῦτο εἶναι ἡ Γραφή, με τὴν ὁποῖαν

οὐδὲν ἔργον φιλολογικόν. Θύναται νὰ συγκριθῇ. Εἰς παρελθούσαν τινὰ ἐποχὴν ἡ Ἰλιάς τοῦ Ὀμήρου ἦτο διὰ τὴν Ἑλλάδα ὁ κώδικς τῶν θρησκευτικῶν καὶ πολιτικῶν παραδόσεων, ἀλλ' ἡ Γραφή περιέχει τὴν ἱστορίαν τῶν σκέψεων τῶν αἰώνων. Πιστοὶ καὶ ἄπιστοι ἐξ ἴσου ἀναγινώσκουσι καὶ σπουδάζουσιν αὐτήν. Ἔῤῥο τοῦ βιβλίου τὸ ὅποιον ὁ Νεῦτων ἀνερίνωσκε συχνότερον παντὸς ἄλλου βιβλίου. Ὁ Κρόμμουελ, ὅστις ἐπήγαιεν εἰς τὴν μάχην, ἐκρέμα αὐτὴν ἀπὸ τοῦ ἑριπίου του. Ἔτι καὶ αὐτὸς ὁ Βολταίρος εἶχεν αὐτὴν πάντοτε εἰς τὸ σπουδαστήριον αὐτοῦ. Εἶναι βιβλίον ἀναγκαῖον πρὸς ἐκπαίδευσιν ὄλων τῶν τάξεων τῆς κοινωνίας, καὶ πρέπει νὰ εὐρίσκηται εἰς πᾶσαν οἰκίαν.»

Τῆς Γραφῆς ὡραία ἔκδοσις μὲ ὡραίας εἰκόνες καὶ μὲ σημειώσεις ἐξηγητικὰς τοῦ κειμένου εἶναι πολυδάπανος καὶ ὅμως τοιαύτη ἔκδοσις, ἀλλ' εὐθνήν ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ Ἐδουάρδου Σονζόνιο, συντάκτου τοῦ Σέκουλο. Τὸ βιβλίον διαίρεται εἰς 210 μέρη ἢ τεύχη ἐξ ὧν ἑκάστη σελίδα ἔκαστον, περιέχει δὲ 900 ὡραίας εἰκόνες, καὶ πωλεῖται ἀντὶ μιᾶς πεντάρας τὸ τεύχος, ἦτοι 10 ἰσράγκα τὸ ὄλον.

Εἰς τὸ πρῶτον τεύχος εἶναι 14 εἰκόνες, τινὲς τῶν ὁποίων εἶναι ἀντίγραφα ἀρχαίων εἰκόνων, ἄλλαι περιστανοῦσι Γραφικὰς σηκράς, ἄλλαι εἶναι εἰκόνες ἀρχαίων μνημείων, ζώων, φυτῶν καὶ ἀνθέων.

Ἡ ἔκδοσις αὕτη ἔτυχε μεγάλης ὑποδοχῆς παρὰ τῷ λαῷ καὶ πολλὰ ἑκατοντάδες χιλιάδων ἀντιτύπων ἐπωλήθησαν ἤδη καὶ πωλοῦνται καθ' ἑλλην τὴν Ἰταλίαν. Οὕτως εἰς ἄπιστος ἐγένετο τὸ μέσον τῆς διαδόσεως τοῦ Θείου Λόγου μεταξὺ τοῦ λαοῦ, ἐπικυρουμένης οὕτω τῆς διακηρύξεως, ὅτι ὁ Θεὸς θέλει στρέψει καὶ αὐτὴν τὴν ὁργὴν τοῦ ἀνθρώπου πρὸς ἑκαίνον Αὐτοῦ.

— Ἡλεκτρικὸν φυτὸν. Εἰς τὴν Πολιτείαν Ἰνδιάνων ἀνεκαλύφθη περίεργον φυτὸν, τὸ ὅποιον ἔχει μεγάλην μαγνητικὴν δύναμιν. Ἡ χεῖρ, ἥτις προσπαθῆσει νὰ κῆψῃ ἐν κλοναίρῳ ἀπὸ τὸ φυτὸν τοῦτο, αἰσθάνεται τινὰ μὲν ὅμοιον μὲ τὸν προερχόμενον ἀπὸ ἠλεκτρικὴν μηχανήν. Εἰς ἀπόστασιν 6 μέτρων ἡ μαγνητικὴ βελὸν ἐπιρροάζεται, ἐκτοπίζεται δὲ ἐὰν φερόν πλησιέστερον. Ἡ ἐνεργητικότης τῆς ἐπιρροῆς τοῦ φυτοῦ τούτου ποικίλλει κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἡμέρας. Μεγίστη εἶναι τὴν 2 μετὰ μεσημβρίαν, πᾶσι δ' ἐντελῶς τὴν νύκτα! Εἰς καιρὸν θυέλλης ἡ δύναμις τῆς αὐτῆς τρωμερῶς. Ὅταν βρέχη τὸ φυτὸν φαίνεται κοιμώμενον καὶ κλίνει χαλαρῶς τὴν κεφαλὴν του. Τὰ πτηνὰ ποτὲ δὲν κάθηται εἰς τοὺς κλάδους του — ὡς φαίνεται τὸ ἀποφεύγουν ἐξ ἐνστικτοῦ.

— Ἡ πόλις τοῦ Λονδίνου περιλαμβάνει 700 τετραγωνικῶν μιλίων ἔκτασιν καὶ 5,000,000 πληθυσμόν. Ἔχει 1000 πλοῖα καὶ 9,000 γαῦτας εἰς τὸν λιμένα τῆς καθ' ἑκάστην καὶ 9,000 μιλίων ὁδοῦ, κτίζονται δὲ εἰς αὐτὴν 9,000 οἰκίαι καθ' ἔτος!

Τὰ ἀκόλουθα δύο ποιήματα, ἐλθόντα ἀργὰ διὰ τὸ παρελθὸν φύλλον, δημοσιεύομεν ἀνευ καμμίας διορθώσεως εἰς τὸ παρὸν φύλλον, μὲ τὰς εὐχαριστίας τοῦ Συντάκτου τῆς «Ἐφ. τῶν Παίδων» πρὸς τοὺς φίλους μικροῦς ποιητὰς αὐτῶν.

Τῷ Σεβαστῷ μας Καλοποθάρι,
Μητροῖ του γράφει ὁ ἐγ' Ἰβλίκης

Σοὶ φῆνι ὄρείλομεν εὐγνωμοσύνης φόρον
Στοίχους πρωτοχρονιάτικους σοὶ στέλλομεν ὡς δῶρον.
Διόθετα δὲ τοῦ Θεοῦ νὰ σὲ διαφυλάτῃ
Διότι σὺ ἠγάπησας τοὺς παῖδας ὡς αὐτοὺς.
Καὶ τὴν καρδίαν τῶν μικρῶν ἡμῶν νὰ διαπλάτῃ
Διὰ τοῦ περιοδικοῦ ποῦ γράφεις ὡς πιστὰς
Δουλοῖς μὲ ἐπιμέλειαν καὶ ζῆλον θαυμαστόν.
Δε' ἔπερ ὡς πατέρα μας τιμῶμεν σεβαστόν,
Καὶ σοῦ εὐχόμεθα ζωὴν μὲ δόξαν καὶ τιμὰς
Γιατὶ μὲ πατρικὴν στοργὴν φροντίζεις δι' ἡμᾶς.

Τῆς ΠΟΥΛ ΑΓΑΠΗΤῆ ΜΟΙ • ΕΦΗΜΕΡΙΔΙ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ.

Καὶ πάλιν πέρνω κόλαμον φιλότῃ νὰ σοὶ γράψω
Κι' ὡς πρότερον τὴν πρόπουσαν φίλλαν νὰ συνάψω
Μαζύ σου, ὦ φιλότῃ μου «Ἐφημερίς τῶν Παίδων»
Καὶ πάλιν νὰ σοὶ εὐχῆθῶ μετ' ἄλλων πολλῶν νέων
«Ἐτη πολλὰ καὶ εὐτυχῇ φιλότῃ νὰ διέλθῃς.
Καὶ πάντα μὲ τὰς σκέψεις σου ὄλους ἡμᾶς νὰ διέλθῃς.
Διότι ὄλοι οἱ φίλοι σου τὰς γνώσεις των αὐξάνουσι
Καὶ ἀπὸ σὲ προσμένουσιν ἰδέας νὰ λαμβάνουσι.
Τ' ὁμολογοῦν πὺς σ' ἀγαποῦν ὄλοι ἀπὸ καρδίαν
Καὶ ὑπὲρ σοῦ φροντίζουσιν μ' ἄλην των τὴν ἀγνείαν
Ἔνα σὲ ἀναδείξαι τὸ πρῶτον, φίλη, φύλλον
Ἄ φέρουσιν εἰς χεῖρας των οἱ ἔρῃθοι Ἑλλήνων.
Τοιαῦτα φίλη περὶ σοῦ τρέφομεν στὰς καρδίας
Καὶ μετὰ ζήλου δείγματα σοὶ δίδωμεν φιλίας
Τ' ὁμολογοῦν τὰ χεῖλη μας κι' αὐτὴ μας ἡ καρδία,
«Ἦτις βεβαίως εἶν' ἀγνή ἐν τοιαύτῃ ἡλικίᾳ.

Σ' ἀγαποῦμεν, σὲ ποθοῦμεν	Φίλων καὶ συναδέλφων
Μετὰ ζήλου σὲ ζητοῦμεν	Τῶν παλαιῶν καὶ νέων
Κάθε πράξην τοῦ μηνός,	Καὶ νὰ τὰ λύσουσι προσπαθοῦν
Κι' ἀγωνίας στεναγμούς	Τὰς ἱστορίας των ζητοῦν
Ἐκ τοῦ στήθους μας ἐκβαίνει	Ὅς καὶ γεωγραφίας
Εἰς τὴν χεῖρα σεαν μὲνη	Κι' ὄλας των τὰς σοφίας
Ἡ πρὸς τριάντα ἡμερῶν	Πρὸς λύσιν καταβάλλουσι.
Προσμενομένη τῶν παιδῶν	Τοῦ δὲ νεός των θέλησιν ἐπιβάλλουσι
Ἐφημερίς ἡ φίλη,	
Ἦν ὄλων μας τὰ χεῖλη	Καὶ αὐτὰ ἀσχολοῦνται
Φιλοῦν θν παρατάλη	Καὶ πάντ' ἐπιμελοῦνται
Καὶ τί αἰνίγματα νὰ ἰδοῦνε	Καλῆτερα νὰ εὐρωσιν
[Ἐχει βάλει	Αἰνίγματα νὰ στέλωσιν,
Ἄν εἶν' ἐκ τῶν δικῶν των	Ἄ ἴσως ἐγκριθῶσιν
Ἡ τῶν ἀγαπητῶν των	Καὶ δημοσιευθῶσιν

Β. ΕΜΜ. ΠΟΥΛΚΡΑΤΗΣ

— «Κύριε, τίς θέλει κατοικήσει ἐν τῇ σκηνῇ σου; τίς θέλει κατοικήσει ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ σου; Ὁ περικατῶν ἐν ἀκέραιότητι καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην καὶ λαλῶν ἀλήθειαν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ» (Ψαλμ. ιε'. 1)

ΕΤΟΙΜΑΤΑ

— Δικαιώματα Κινέζων συζύγων. Ο Κινέζος σύζυγος έχει κατά τον Κινεζικόν νόμον τὸ δικαίωμα νὰ δεῖρῃ τὴν σύζυγόν του ὅσον θέλῃ, ἀρκεῖ νὰ μὴ τῆς σπᾶσῃ καὶ νὰ ὀδοῦν ἢ τὴν καταστήσῃ τυφλὴν, κωλὴν, ἢ κωλὴν. Ἄν ὅμως ἡ σύζυγος πολυμήσῃ νὰ δεῖρῃ τὸν σύζυγόν της, καταδικάζεται νὰ λάβῃ 100 ραβδίσιμους, εἰς δὲ τὸν σύζυγόν της ἐπιτρέπεται νὰ τὴν χωρίσῃ. Ἐάν τις πωλήσῃ τὴν γυναῖκά του ἐνεκα πτωχίας δὲν τιμωρεῖται μὲν πολὺ αὐτὸς, ἐπιτρέπεται ὅμως εἰς τὴν γυναῖκα νὰ μένῃ μὲ ἐκεῖνον, εἰς τὸν ὅποιον ἐπωλήθη, ἂν θέλῃ.

— Κατὰ τοὺς γενομένους ὑπολογισμοὺς κατ' ἔτος πίπτει ἐπὶ τῆς γῆς βροχὴ, τῆς ὁποίας τὸ ὕδωρ ἐκν ἐξηπλοῦντο ἐφ' ἄλλης τῆς ἐπιφανείας της, δὲ ἀπετέλει στρώμα 5 ποδῶν τὸ πάχος, διὰ τὸ ἔκαμψθῆ δὲ ἡ παύση αὐτῆ ἐκ τοῦ Ἥλιου χρειάζεται δυνάμει 300,000,000 Ἔκτων!! Καὶ ὅμως ἡ ἐνέργεια τῆς ἑκαμψιτικῆς δυνάμεως τοῦ Ἥλιου εἶναι ἀνεκαίσθητος εἰς ἡμᾶς.

— Πυρρίτες κωπῆ καπνοῦ. Ἐσχάτως ἀνεκαλύθη ἡ κατασκευὴ πυρρίδος ἀπὸ καπνοῦ ἢ πυρρίτις αὕτη ἔχει καὶ ἄλλο πλεονέκτημα, δὲ καθεστὴ τὴν ταχύτητα τοῦ βλήματος πολὺ μεγαλειότερον, ἕως 2,000 πόδας κατὰ αὐτὸν δευτερόλεπτον, ἐνῶ ἡ διὰ τῆς κοινῆς πυρρίδος ταχύτης δὲν ὑπερέθῃ μᾶλλον τοῦδε τοῦ 1350 πόδας κατὰ αὐτὸν δευτερόλεπτον.

— Εἰς βαθεῖαν τινὰ φάραγγα πλησίον τοῦ Βενὶ Κατὰν εὐρέθησαν τεθαμμένα βαλασμομένοι γάτοι. Οἱ Αἰγύπτιοι ὡς γνωστὸν ἐπροσκύνουν τοὺς αἰλούρους ὡς θεοὺς καὶ ὅταν ἀπέθνησκον, τοὺς ἐθαλοῦμον καὶ τοὺς ἔθαπτον. Οἱ εὐρεθέντες οὗτοι βαλασμομένοι γάτοι ἐπωλήθησαν εἰς μίαν Ἀγγλικὴν ἑταιρίαν, ἡ ὁποία θὰ τοὺς μεταφέρῃ εἰς Ἀγγλίαν, διὰ νὰ χρησιμοποιῶνται ὡς κώρισμα τῶν ἄρτων! Ὅ,τι μίαν γενεὰ ἔχωραὶ ὡς ἱερὸν, ἢ ἄλλῃ τὸ μεταχειρίζεται ὡς κοπρίαν. Οὕτως ἔχει μὲ ἄλλας τὰς μορίας τῆς ἀνθρωπότητος!

— Ἐδόθησαν ἐσχάτως περιοδικὸν τι τῶν Κυριῶν, ἐκδιδομένον ἐν Φιλαδέλφειᾳ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, τὸ ὁποῖον διὰ τὴν αὐξήσῃ τὴν κυκλοφορίαν του, διεκήρυξε τὸν ἐξῆς διαγωνισμόν:

Οἰαδήποτε νεῦνις, ἡλικίας τοῦλάχιστον 16 ἐτῶν, ἧτις μὲχρι τῆ: 1 Ἰανουαρίου 1891, ἦδεν ἐγγράφει περισσοτέρους συνδρομητάς καὶ ἐμβάσει τὰς συνδρομὰς των εἰς τὴν Διευθύνσιν τοῦ περιοδικοῦ, θὰ βραβευθῆ ὡς ἑξῆς: Ἡ Διεύθυνσις τοῦ περιοδικοῦ ὑποσχεται νὰ τῆς παράσῃ τὰ μέσα, ὅπως ἐκπαιδευθῆ εἰς οἰονόμησιν τῶν μεγάλων ἐκπαιδευτηρίων τῶν γυναικῶν ἐν Ἀμερικῇ. Ἡ ἐκπαιδευσις αὕτη θὰ περιλαμβάνῃ ὀλόκληρον τὸν σειρὰν τῶν σπουδῶν τῶν διδασκομένων ἐν τῷ ἐκπαιδευτηρίῳ ἐκεῖνῳ, μᾶλλον ὅσον δὲ λάβῃ ἡ νεῦνις τὸ πτυχίον της, τὸ περιοδικὸν θὰ ἐπακολουθῆ νὰ πληρώσῃ 600 τὰς ἐξοδα! Ἀληθῶς οἱ Ἀμερικανοὶ εἶναι πάντοτε οἱ πρῶτοι εἰς εὐφρασίαν ἡμετέρας!

— Τὸν παρελθόντα Αὐγούστον ἡ ἀρχαιολογικὴ ἐπιστήμη ὑπέστη μεγίστην ἀπώλειαν, ὁ Ἄγγλος Γκράντ Βέινς, διαμείνων ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐν Καίρῳ, εἶχεν ἐγκύψει μὲ μεγάλην ἐπιμέλειαν εἰς τὴν μελέτην τῶν ἀρχαιοτήτων τῆς Αἰγύπτου καὶ εἶχε κάμει λαμπρὰν καὶ πολυτίμητον συλλογὴν ἀρχαίων Αἰγυπτιακῶν κειμηλίων. Τὴν νύκτα τῆς 22 Αὐγούστον (π.ξ), κλέπται εἰσελθόντες εἰς τὴν οἰκίαν του, κατώρθωσαν νὰ διαρρήξουν τὰ κιβώτιά του καὶ νὰ κλέψουν δια τὰ πολυτιμότερα ἐπιτεκίμενα τῆς συλλογῆς του. Διὰ τὸν καλύψουν δὲ πιθανὸν τὰ ἔχνη τῆς κλοπῆς του, ἐρράντισαν μὲ πεντάκλιον τὸ πάτωμα τῶν δύο δωματίων, τῶν παρακειμένων εἰς τὸ Μουσεῖον, καὶ ἔθεσαν πυρ, ὅπου ἀπεπέφρασε σχεδὸν ἅπαν τὰ ἐπιλοκίον τῶν συλλογῶν του, καθὼς καὶ τὰ χειρόγραφα τῆς μεγάλης Ἱστορίας τῆς Αἰγύπτου, ἣν συνέγραψεν ὁ Γκράντ Βέινς, καὶ τῆς ὁποίας βόλις εἶχε τελειώσει τὸν τρίτον τόμον. Πόσον ζημίαν ὑπέστη ὄχι μόνον ὁ ἴδιος ἀλλὰ καὶ ἡ ἐπιστήμη, δύνανται νὰ κρίνωσιν ὅσοι ἠτύχησαν νὰ ἴδουν τὰς συλλογὰς του.

— Ἡ ἀρχὴ τῆς ἡμισελήνου. Κατὰ τὴν μεγάλην κο-

λιορλίαν τοῦ Βυζαντίου ὑπὸ Φιλίππου τοῦ Μακεδόνα, ἡ πόλις ἐσώθη τῆς ἐκπορθήσεως ἐξ ἀπορίτων κατὰ τρόπον θαυματουργόν. Ἐνῶ οἱ πολιορκητοὶ ἐκλήσιαζον πρὸς τὴν πόλιν βοηθούμενοι ὑπὸ τοῦ σκότους τῆς νυκτός, αἰφνιδίᾳ ἀστραπῆ ἐφώτισε τὸ βόρειον ἡμισφαίριον ἐν εἶδει ἀργυροειδοῦς ἡμικυκλίου καὶ ἐπρόθεσε τὴν προσέγγισιν τῶν ἐχθρῶν.

Πρὸς τὴν τῆν τοῦ ὑπερρυσταίου τοῦτου συμβάντος, ὅπου ἡρμηνεύθη ὡς θεῖα παρέμβασις ὑπὲρ τῆς πόλεως τοῦ Κερατείου Κόλπου, διετάχθη νὰ χαραχθῆ ἡμισέληνος ἐπὶ τῶν Βυζαντινῶν νομισμάτων.

Ὅταν δ' οἱ Τούρκοι κατὰ τὸν 15 αἰῶνα ἐκυρίευσαν τὴν Κωνσταντινούπολιν, υἰοθέτησαν τὸ σῆμα τοῦτο ὡς ἴδιον θαυμάτων σῆμα, ἔκτοτε δὲ φέρεται ἐπὶ τῶν σημάτων, τῶν Τζαμιῶν κ.λ. ὡς ἰδικὸν σῆμα, ὠνύμασαν δὲ τὸ Κράτος αὐτῶν, Αὐτοκρατορείαν τῆς Ἡμισελήνου.

— Νεώτερα τινὰ θαύματα τοῦ κόσμου. Ἡ Τράπεζα τῆς Ἀγγλίας μὲ τὰς οἰκοδομὰς της, αἱ ὁποῖαι κατέχουσι ἐξ ἴσου ἴσον μὲ 8 ἑκτέρια ἐναχολοῦσα περὶ τοὺς 1000 ὑπαλλήλους.

Ἡ τοῦ Βασινακοῦ αἰθουσα ἐκν ἀγαλμάτων, ἧτις εἶναι ἡ μεγίστη καὶ πλουσιωτάτη ἐν τῷ κόσμῳ.

Ἡ Παρθένος τοῦ Τεντορέτα, ἡ μεγίστη εἰκονογραφία ἐν τῷ κόσμῳ, εὐρισκομένη ἐν τῷ καλατῆ τῶν Δογῶν ἐν Βενετίᾳ, καλύπτουσα 2700 ποδῶν.

Ἡ ἀντοκρατορικὸς σφραγίδος τῆς Βιέννης, συγγίτων σχεδὸν 3,000 καράτια.

Τὸ γαργαντακὸν τηλεθέλον τῆς Γάνυης ἐν Βελγίῳ, ἔχον διάμετρον 83 ἐκατοστῶν τοῦ μέτρον.

Τὸ μέγα ὄργανον τῆς Χάρλεμ, ἐν Ὁλλανδίᾳ, ἔχον 5000 σωλήνας καὶ 60 μοχλοὺς.

Τὸ Μαίλισμα τῆς Νορβηγίας, ὅπου εἶναι σπρίβιλος ἐν τῇ θαλάσῃ, διαμέτρον 1 1/2 μιλίου.

Ἡ νομισματικὴ συλλογὴ τῆς Βιέννης, ἔχουσα 125,000 νομίσματα, ἐξ ὧν 50,000 εἶναι Ἑλληνικὰ καὶ Ῥωμιαῖα.

Τὸ μέγα ὄργανον τοῦ Μιλάνου, ἂν Σιάλα, τοῦ ὁποῖου ἡ σκηνὴ ἔχει πλάτος 150 ποδῶν, καὶ τὸ ὁποῖον ἔχει 6 σειρὰς θεωρείων.

Ἡ μεγάλη ἀλυσος ἐν τῷ Ὀπλοστασίῳ τῆς Βιέννης, ἔχουσα 8000 κρίκους. Τὴν ἀλυσον αὐτὴν οἱ Τούρκοι ἐκέντωσαν ἐπὶ τοῦ Δουνάθεως κατὰ τὸ ἔτος 1529.

Ἡ κρημαστὴ γέφυρα τῆς Νέας Ὑόρκης, ἔχουσα μήκος μεγαλύτερον τῶν 2 1/2 χιλιόμετρον.

— Περὶ ξυρισματος. Ἡ ἀρχαιοτάτη μυθεῖα τῆς συνθεσίας, τὴν ὁποίαν ἀνέκιδον εἶχον οἱ ἄνθρωποι, τοῦ νὰ ξυρίσκον μέρος τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς ἢ τοῦ προσώπου, εὐρίσκεται ἐν τῇ Γραφῇ (Γενεσ. κα'. 14) ὅπου ἀναφέρεται ὅτι ὁ Ἰωσήφ, ὅταν ἐκλήθη νὰ παρουσιασθῆ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, ἐξυρίσθη. Καὶ ἐν τῷ Λευτικῷ ὑπάρχουν ρηαὶ ὀδηγαί περὶ τοῦ ξυρισματος, καὶ ἀλλοῦ τῆς Γραφῆς ἀναφέρεται ἡ συνθεσία αὕτη. Ἡ Αἰγύπτιος ὅμως εἶναι ἡ μόνη χώρα, ἧτις ἀναφέρεται εἰς τὴν Γραφήν, ὡς ἔχουσα τὴν συνθεσίαν. Εἰς ἄλλας χώρας τὸ ξυρίζεσθαι ὀδεωρεῖτο ἑθνευλιστικόν. Ἄλλ' οἱ Αἰγύπτιοι ὅσον ἀκριβεῖς ἦσαν περὶ τὸ ξυρίσμα, ὡστε ὀνεῖδίζον καὶ περιεγέλων πάντα ὄστι: δὲν ἐξυρίκετο τακτικὰ. Καὶ οἱ ἰωγράφοι των ὄταν ἦδεν νὰ παραστήσωσι τινα ῥυπαρὸν καὶ ἄθλιον ἄνθρωπον, τὸν ἰωγράφησαν γενειοφόρον. Καὶ ὁ Ἠρόδοτος μᾶς λέγει, ὅτι μόνον ὡς σημεῖον πένθους ἄφινον οἱ Αἰγύπτιοι τὴν γενειάδα ἀξίρυστον.

Παρ' αὐτοῖς οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ δοῦλοι ἀκόμη ἐξυρίκοντο ὄχι μόνον τὴν γενειάδα ἀλλὰ καὶ ὀλόκληρον τὴν κεφαλὴν. Ἡ συνθεσία αὕτη ἐπεκράτησε μεταξὺ τῶν Ῥωμαίων μόνον περὶ τὸ 300 π. Χ. Λέγεται ὅτι ὁ μέγας Σκεπίων ἦτο ὁ πρῶτος Ῥωμαῖός ὄστις ἐξυρίκετο. Ἐν Ἀγγλίᾳ οἱ Σάξωνες δὲν ἐξυρίκοντο, ἕως ὄτου οἱ Νορμανδοὶ κατακτητῆαὶ τοὺς ἠνάγκασαν νὰ ξυρίζωνται.

ΓΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

- 1. Ποῦ ἀπέθανεν ὁ ἱερεὺς ὁ προφήτης ;
2. Ποῦ ἦτο τὸ σχολεῖον τῶν προφητῶν ;
3. Ποῖος ἦτο ὁ συνθεσις τρόπος τοῦ θανατοῦντος τοὺς βλασφημοὺς ;